

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Catholici spe deiecti & exerbati conspirant. n. 18.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1606. Profitetur, primū se neq; cogitasse vnquā, neq; causā vllam dedisse cur quisquā existimaret lux mentis esse quid nouum de Religione cōstituere. Tum Cōsciētiam, prudentiamq; docere medijs omnibus licitis vtendum sibi esse ad præseruandos subditos suos ab opinionibus ipsorum metus saluti & paci Reipublicæ perniciosiss; Id quod nullo meliori modo effici potest quā si arceantur Regno Sacerdotes, huiusmodi auctores opinionum propagatoresq;. Quare suę voluntatis esse vt intelligant migrandū è Regno esse ante diē Martij decimū nonum, neq; postea redeundum, sub pænis per leges hæctenus latas instigendis." Quod quanquam videri possit Seueritatis quidpiam habere, qui tamen (inquit) æqua lance perpenderit causas cur hæc prouidentia vtendum nobis fuit, faciliè concedet iustum æquumq; id fuisse. Quis enim est quem lateat ante mentes non ita multos quo in discrimine verlati fuerimus ab huiusmodi hominibus? Quod cū Principes apud se expenderint, persuasum habemus illos intellecturos hanc rerum conuersionem ortam esse non ex inclinationis nostræ voluntatis mutatione aliqua, sed ex sollicitudine debita curaq; præuertendi periculum quod alia ratione effugere non possumus; quādoquidem in ipsa ordinum susceptione tam absolutè se subdant peregrinæ auctoritati, vt Reges & Principes quasi precariò suis subditis videantur præesse, cū in ea quam agnoscunt potestate sit pro arbitrio dispensare in quocunq; fidelitatis aut amoris vinculo quo Rex populūq; constringitur. Inter quos Principes agnoscimus Episcopum Romanum qui nunc sedet multis nos officijs deuinxisse, quæ reddere (tanquam Romanæ vrbs Episcopo, & Principi seculari) nullo vnquam tempore grauabimur. Considerantibus tamen nobis consuetudinem prætentionemq; illius Sedis, non est cur existimemus Principes nostræ Religionis & Professionis diuturnam posse expectare securitatē, nisi inter ceteros Principes cōueniret de modo ipsas fibras periculorū ex dissidio Religionū emergentium euellendi, & statuendi quod nullus ordo vel Gradus potestatem habeat disponendi de Regnis & Imperijs huius mundi, aut dispensandi circa obedientiam subditorum erga supremos dominos. Ad quam conuentionem nullus nobis paratior promptiorū futurus est; tum propter naturalem animi nostri propensionem ad pacem colendam cum omnibus orbis Christiani Principibus; Tum quia vnitas in Religione plurimum conduceret ad Principes Christianos aduersus communem inimicum corroborandos. Datum in Palatio nostro West-Monasteriensi, vigesimo secundo Februarij: Anno primo Regni.

Charholici
spe deiecti

XVII. His Edictis, & reiecto Catholicorum supplice libello, quo humillimè precati fuerant modum poni Legibus ad eorum afflictationem perniciemq; latis, concidit in plerisque spes moderatioris Imperij; eā præsertim de causa quod fidem in Rege requirebant, qui nunc, contra quā non ita pridē ostenderat, disertè affirmaret procul ab omni semper cogitatione fuisse de Religione nouum aliquid vt statueret. Et quanquam Edictis Sacerdotes præcipuè peterentur, eādē tamen operā occultè omnibus indicebatur

tur

tur afflictio, cum nemini domi suæ lecyro esse liceret à persecutione primùm & molestia, tum ab seuiore de læta Majestatis crimine accusatione & supplicio si Sacerdos (quo cum Religione carere non poterant) domi caperetur. Præterquam quod quartum Caput legum in primis comitiis rogatarum ad omnes leges in Catholicos dictas se extendebat, quibus omnibus vim nouam Rex sua assensione addiderat. Tum etiam, ab eo qui Catholicos expertus sibi Matricæ fidissimos, Puritanos verò tot annis infensissimos quot in Scotia regnarat, nunc nullâ experientia definierat Sacerdotibus Catholicis plus sibi metuendum esse quàm ab rigidis Calvinistis, quid porro sperandum expectandumue quàm ut eo odio Catholicos insectaretur quod odiù in Scotia demeruerant Puritani? Nã quod in Edicto ait de discrimine in quo ab huiusmodi hominibus verlatas ante non multos menses fuerat, incertum est; Et si enim Watsonus & Clericus Sacerdotes inter coniuratos recensiti sint, & merito fortasse plexi, quid tamen de tota illa conspiratione censendum sit, neque ipsi Acatholici explicare possunt." Hæc coniuratio (inquit Wilsonus in historia illorum temporum) eam induit faciem quam nemo intellegeret, nemo intellegeret quid rei esset. Turbatas fuisse aquas certum est; sed in ea Protestantium cum Catholicis commixtione peruideri vix quidquam potuit. Greyus, Cobbamus, Rawleyus, Protestantes, ut quid, obsecro de Religione contenderent? Quanquam Marcamo, Baynamo, & Sacerdotibus potuerit de illa esse sollicitudo. In hac nube dum lunouem expectant, pariunt sine capite, & sine pedibus monstrum, cuius altera pars victura erat, altera moritura.) Nimirum, Sacerdotes duo ultimo supplicio luerunt temeritatem: Marcamus, & Baynamus etiam si Catholicis exilio expiarunt inconsiderantiam; & ex Protestantibus alij nece, alij fortunarum iactura mulctati sunt. Ita placuit nouo Regi exortam importunè caliginem discutere; quam vndeunque demum res turbata fuerint, id actum est à Magistratu, non ut res nuda sed exaggerata transmitteretur in vulgus, quò innocentissimis aspergeretur suspicio quoties in Rempubliam emolumentum quidpiam deriuari posset. Id quod cautioni Catholicis esse debuisset ne quid attentarent; *Sed quis in domitos primium tum longinqua vexatione exulceratos animos in officio semper contineat.*

XIX. Comitia prima rogant à Legibus ab Elizabetha in Catholicos latis ut nusquam discederetur: Quod & Iacobus ratum habuit; In Camera etiam (quam stellatam vocant) Anno 1604. post longam de Catholicis habitam coram Rege disputationem, decretum fuerat pecuniarias Legum multas continuandas esse, prodierantque literæ ut ad decretum vsus accederet. Ac præter ea quæ superius sunt posita à Rege Edicta in Sacerdotes, pullosque plures in exilium, Pseudo-Archiepiscopus cum à Londinensi sede ad Cantuaticam transferretur, rogatus ut Catholicis vellet non esse grauis, sed quem posset fauorem asserre, responderat, Tempore quidem Elizabethæ dissimulandum magis fuisse, quando post eius obitum cuncta videbatur futura incerta, &

Qq 3

potuisset

Proditio,
dicta Raw
ley.
De ea vi-
de Wilsono-
num p. 5.

Tum exa-
cerbari
conspirant